

говото изявление да се даде абсолютно довѣрие и да се основе рѣшението на Народното Събрание по правилността на избора му. Които сѫ за прѣдложението да дигнатъ рѣка!

Почти сички рѣцѣ се дигнахж!

Кардашеву биеше сърдцето до пукване.

Какъ завиждаше той на Крушкова!

— Господинъ Крушковъ! Давамъ ви думата! — извика прѣдсѣдателътъ съ легко покъртенъ гласъ.

Сички очи се обѣрнахж къмъ Крушкова.

Той стана.

Настжпи гробно мълчание. Диханията се затаихж.

— Господа Народни Прѣставители! — каза съ самоувѣренъ и спокоенъ видъ Крушковъ — Въ денътъ на избора ми азъ имахъ точно трийсетъ години и шестъ дена!

И сѣдна.

Горещи ржкоплѣскания го поздравиха отъ една страна на камарата; другата остана ледна. Оние, които плѣскахж се червяхж, защото чувствовахж, че ржкоплѣщащъ на единъ срамъ. Но Крушковъ остана спокоенъ.

Изборътъ му бѣше отвѣрденъ!

Кардашевъ се спогледа втрѣщенъ съ Тачева, който му каза огорченъ:

— Излъга, какъ го не бѣ срамъ! Азъ го уважавахъ до днесъ това момче.

Въ сѫщия мигъ, когато приятелитѣ му долу, идяхж да му стискатъ ржката, съчувственицитѣ му горѣ, го зафаляхж.

Госпожата съ писанитѣ очи и малкитѣ рѣцѣ, усмихна се приятно и промълва къмъ Матилда:

— Умница!

— Да бѣше нѣкой будала, щеше да влѣзе въ примѣката — казваше се по-нататъкъ.